

αὐτοῦ φιλικῶ τῷ τρόπῳ, χωρὶς ὁμῶς νὰ εἴπῃς τὸ παρχεικρὸν περὶ τῆς ἐπεμβάσεώς μου εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην· αὐρίαν δὲ τὴν αὐτὴν ὥρην ἐλθὲ πάλιν ἐνταῦθα. Ὁ ἔμπορος ἀπελθὼν ἐπραξεν ὡς προσετάχθη, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ βαλάντιου ἤκουσε πλείστας ὁσας ὕβρεις. Ἐνῶ δὲ ἐφιλονεῖκουν καὶ ὕβριζοντο, παρουσιάσθη ὁ ὑπηρέτης τοῦ Καδῆ προσκαλὼν τὸν δερβίστην ἐνώπιον τοῦ κυρίου του. Καὶ ὅτε ὑπῆγεν ὁ δερβίστης, ὁ δικαστὴς ὑπεδέξατο αὐτὸν φιλοφρόνως, ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὸ λαμπρότατόν του δωμάτιον καὶ πολλὰς τιμὰς παρέσχεν εἰς αὐτόν. Ὁμίλησε περὶ πολλῶν πραγμάτων παρενείρων τεχνιέντως τοσούτους ἐπαίνους περὶ τῆς τοῦ δερβίστου γενναιοφυΐας, μεγαλοφροσύνης, σοφίας καὶ πολυμαθίας, ὥστε ἐκέρδησε πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ. — Σὲ προσεκάλεσα, εὐγενῇ δερβίστ', εἶπεν ὁ Καδῆς ἐπὶ τέλους, ἵνα σοὶ δώσω ἀπόδειξιν τῆς ὑπὲρ σοῦ υπολήψεώς μου· σπουδαία ὑπόθεσις μὲ καταναγκάζει μῆνας τινὰς ν' ἀναχωρήσω ἐντεῦθεν· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐμπιστεύομαι εἰς τοὺς ὑπηρέτας μου, ἐπεθύμουν νὰ παρακαταθέσω τοὺς θησαυροὺς μου εἰς χεῖρας ἀνδρὸς ἀπολαύοντος τῆς ἐμπιστοσύνης ὁλοκλήρου τῆς πόλεως. Ἄν λοιπὸν χωρὶς νὰ διατρανῶ τὰς λοιπὰς σου ἐνασχολήσεις εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σὲ ἐπιβαρύνω, θέλω σοὶ πέμψαι αὐρίον περὶ μέσας νύκτας τὰ πολυτιμὰ μου πράγματα. Καὶ ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα ἀπαιτεῖ βραχυτάτην σιωπὴν καὶ ἥκρην ἐχεμυθίαν, θέλω σοὶ τὰ ἀποστείλαι διὰ τοῦ πιστοτάτου ὑπηρετοῦ μου ὑπὸ τὸ ὄνομα δωρεᾶς.

Ἰλαρότης ἐπεχύθη εὐθὺς ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ δερβίστου· εὐχαρίστησε μεθ' ὑποκλίσεως τὸν Καδῆν διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην του, τὸν ἐβεβαίωσε ὅτι θέλει διαφυλάξει τοὺς ἐμπιστευθενομένους αὐτῷ θησαυροὺς ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, καὶ τὸν ἀπεχαίρετισε μὲ ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν, ὡς εἰ εἶχεν ἤδη ἀπατήσῃ τὸν Καδῆν.

Τὴν ἐπιούσαν, περὶ τὴν αὐγὴν, ἦλθεν ὁ ἔμπορος πάλιν καὶ ἀνέφερε τὴν ἐπιμονὴν τοῦ δερβίστου. Ἵπαγε καὶ αὐθις εἰς αὐτόν τὸ τελευταῖον, εἶπεν οὗτος, καὶ ἂν πάλιν ἀρνῇθῃ ἀπειλήσον αὐτόν ὅτι θέλεις κινήσει ἀγωγὴν ἐνώπιόν μου. Ὁ ἔμπορος ὑπήκουσε. Μόλις δὲ ἤκουσεν ὁ δερβίστης περὶ τοῦ Καδῆ, οὐ τινοῦς τὴν ἐμπιστοσύνην κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἤθελε νὰ ἀπολέσῃ, καὶ ἀπέδωκε τὸ βαλάντιον ἀμέσως. — Αἶ, ἀγαπητέ μοι φίλε, προσέθηκε μειδιῶν, τί θέλεις τὸν Καδῆν; ἡ παρακαταθήκη σου εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖράς μου ἀκεραία· σὲ εἶχα ἀστείθῃ ἵνα ἴδω πῶς ἤθελες φερθῇ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν. Ὁ δὲ ἔμπορος σπεύσας ἦλθε πρὸς τὸν Καδῆν καὶ τὸν εὐχαρίστησεν.

Ἐν τούτοις ἐπῆλθεν ἡ νύξ καὶ ὁ δερβίστης ἠτοιμάζετο νὰ παραλάβῃ τοὺς ὑποσχεθέντας θησαυροὺς· ἀλλ' ἡ νύξ παρήργετο χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ὑπηρέτης τοῦ δικαστοῦ μετ' ὁ δῶρον· ὁ χρόνος ἐφαίνετο αὐτῷ ἀτελεύτητος, καὶ περὶ τὴν αὐγὴν ὑπῆγε μόνος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δικαστοῦ. — Ἦλθον νὰ πληροφορηθῶ, εἶπε, διατί δὲν ἐστείλατε τὸν ὑπηρέτην σας; — Διότι ἔμαθον, ἀπεκρίνατο ὁ δικαστής, ὅτι εἶσαι

ἀπίστος, ἀπατεὼν καὶ κλέπτης τῶν παρακαταθηκῶν. Ὁ δερβίστης ἐκλινεν εὐσεβάστως μέγας ἐδάφους τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀπῆλθε σιωπηλῶς.

Α

Β

ΟΙΚΟΣΗΜΑ.

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον Α. Οἰκόσημον ἀνήκει τῇ οἰκογενεῖᾳ Σιγάλα, σωζομένη ἐν Τήνῳ καὶ ἄλλαις ἴσως νήσοις τοῦ Αἰγαίου, τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. Β' τῇ ἐν Μυκόνῳ οἰκογενεῖᾳ Γαίζῃ. Καὶ πόθεν μὲν κατάγεται ἡ πρώτη θέλομεν γράψαι ἀκολουθῶς, ἐπειδὴ παρέπεσον ἡ ὑπὸ τοῦ ἐν Θήρᾳ συνεργάτου ἡμῶν Κ. Δε Κιγάλλα σταλεῖσα σημείωσις, ἡ ἄλλη ὁμῶς εἶναι αὐτῇ ἐκείνῃ περὶ ἧς ὠμιλήσαμεν ἐν τῷ Δ' τόμῳ τῆς *Πανδώρας* (σελ. 486), ἡ ἀρχηγὸν λαβοῦσα ἐν Ἑλλάδι τὸν Ἀνδρέαν Γαίζην, ὅστις μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Φράγκων ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐλθὼν περὶ τὸ 1207 ἔτος μετὰ δυνάμεως κατέκτησε τὴν Τήνον καὶ τὴν Μύκονον.